

Carta del Prelat (octubre 2010)

El Prelat de l'Opus Dei parla en aquesta carta sobre els àngels de la guarda, de qui l'Església celebra la festa el 2 d'octubre, dia en què també es recorda la fundació de l'Opus Dei.

Estimats: que Jesús em guardi les filles i els fills!

Esclata l'ànima en alegria en imaginar la joia del nostre Pare el 2 d'octubre de 1928. Unim-nos a aquella oració que, agenollat, va sortir de la seva ànima davant la confiança que li mostrava el Cel i donem-li voltes -moltes, en cada jornada- a la realitat que també nosaltres estàvem compresos en aquesta manifestació de Déu a sant Josepmaria.

*Beneïu-lo, Àngels del Senyor, canteu-li lloances per sempre*¹. Amb aquestes paraules de la Sagrada Escripura comença la Missa de demà, festa dels Sants Àngels de la Guarda, que han de tenir un ressò molt fort en les dones i en els homes de l'Opus Dei. Ens poden servir de via per a alçar el nostre agraïment a Déu en aquest nou aniversari de la fundació, ja que –com afirmava el nostre Pare— *no és casualitat que Déu hagi inspirat la seva Obra el dia en què l'Església els fa festa (...). Els devem molt més del que penseu*². Em fa alegria recordar-vos que moltes vegades –i concretament a Argentina, a La Chacra— sant Josepmaria ens va suggerir que, en entrar a l'oratori, manifestéssim la nostra gratitud als àngels per la perpètua cort que fan al Senyor en l'eucaristia.

Penseu que la devoció als àngels està molt arrelada en l'Església. Hom podria dir que gairebé no hi ha pàgina de l'Escripura Santa –tant de l'Antic com del Nou Testament— en què no apareguin aquestes criatures purament espirituals, que gaudeixen de la visió beatífica i són al servei del disseny diví³. En una de les catequesis, Joan Pau II feia notar que negar la seva existència obligaria a revisar radicalment la mateixa Sagrada Escripura i, amb ella, tota la història de la salvació⁴, incorrent en el més gran error.

La festa de demà ens ofereix l'ocasió de tractar més aquests éssers celestials, considerant sobretot que són criatures de Déu i que només Jesucrist és el centre del món angèlic i del cosmos sencer. La primacia de Crist, Verb encarnat, sobre la creació, és un dels fonaments de la fe catòlica. *Ja que Déu ha creat per ell totes les coses, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons i sobirania, potències i autoritats. Tot ha estat creat per ell i destinat a ell*⁵.

«Què és un àngel?», es preguntava el Papa Benet XVI. I responia: «La Sagrada Escripura i la Tradició de l'Església ens fan descobrir dos aspectes. D'una banda, l'àngel és una criatura que és en la presència de Déu, orientada a Déu amb tot el seu ésser. Els tres noms dels Arcàngels acaben amb la paraula "El", que significa "Déu". Déu és inscrit en els seus noms, en la seva naturalesa. La seva veritable naturalesa és ser en Ell i per a Ell»⁶.

Aquestes afirmacions posen de relleu que la missió més important dels àngels es concreta en adorar la Santíssima Trinitat, a elevar constantment un cant d'acció de gràcies al Creador i Senyor de totes les coses, les visibles i les invisibles. Tant els àngels com els

¹ Dn 3, 59.

² Sant Josepmaria, Notes d'una reunió familiar, 24-XII-1963.

³ Cf. Catecisme de l'Església Catòlica, nn. 331-333.

⁴ Cf. Joan Pau II, Discurs en l'audiència general, 9-VII-1986.

⁵ Col 1, 16.

⁶ Benet XVI, Homilia, 29-IX-2007.

homes hem estat creats per la mateixa finalitat. Ells ja ho han aconseguit, nosaltres estem de camí. Per això, resulta molt convenient comptar amb el seu auxili perquè ens ensenyin a recórrer el camí que condueix al Cel. *Jo prego i invoco cada dia als àngels* –comentava el nostre Pare en una ocasió— *i acudeixo a la intercessió dels Custodis dels meus fills, perquè tots sapiguem fer la cort al nostre Déu. Així serem zelosos, ànimes decidides a portar el consol de la doctrina de Déu a les criatures*⁷.

Sant Josepmaria va impulsar la invocació als àngels en començar cada dia la meditació, després d'haver demanat la intercessió de la Mare de Déu i de sant Josep. Amb quina devoció hi acudim? Amb quina seguretat de ser escoltats? I especialment a propòsit de la celebració eucarística, comentava el nostre Pare: *jo aplaudeixo i enalteixo amb els Àngels: no em costa gens, perquè sé que n'estic voltat, quan celebren la Santa Missa. Adorem la Trinitat*⁸. També quan visitem Jesús present en el tabernacle, i potser no sabem com saludar ni com manifestar el nostre agraïment o la nostra adoració, podem imitar l'exemple de sant Josepmaria. *Quan entro a l'oratori –ens confiava— no em fa cap nosa dir al Senyor: Jesús, t'estimo. I lloo el Pare, i el Fill i l'Esperit Sant (...). I recordo saludar els àngels, que custodien el Sagrari en una vigília d'amor, d'adoració, de reparació, fent la cort al Senyor Sagramentat. Els agraeixo que hi siguin tot el dia i tota la nit, perquè jo no puc fer-ho més que amb el cor: gràcies, Sants Àngels, que feu la cort i acompanyeu sempre Jesús en la Sagrada Eucaristia!*⁹. Us suggereixo que, jornada rere jornada, vulgueu unir-vos a la pregària del nostre Fundador, el dia 2 d'octubre de 1928: que no decaigui en nosaltres el diàleg de gratitud i de responsabilitat amb que va respondre el nostre Pare.

Per ser grans adoradors de la Trinitat Santíssima, poden complir a la perfecció «**el segon aspecte que caracteritza els àngels: són missatgers de Déu. Porten Déu als homes, obren el cel i així obren la terra. Precisament perquè són en la presència de Déu, poden ser també molt a prop de l'home**»¹⁰. Ens ho va revelar Jesucrist quan, parlant de l'amor de Déu Pare pels nens i pels que es fan com nens, va assenyalar: *Mireu de no menysprear cap d'aquests petits, perquè us asseguro que en el cel els seus àngels veuen constantment cara a cara el meu Pare celestial*¹¹.

Fundada en aquest i en altres textos inspirats, l'Església ensenya que «des de la infantesa fins al traspàs, la vida humana és voltada de la guarda i la intercessió dels àngels»¹². I fa seva una afirmació freqüent en els escrits dels Pares de l'Església: «Cada fidel té al costat un àngel com a protector i pastor per conduir la seva vida»¹³. D'entre els esperits celestials, els àngels de la guarda han estat col·locats per Déu al costat de cada home i de cada dona. Són els nostres amics propers i aliats en la lluita que ens enfronta –com afirma l'Escriptura— a les insídies del diable. *Perquè no ens toca de lluitar contra realitats humanes, sinó contra les potències i les autoritats, contra els qui dominen aquest món de tenebres, contra els esperits malignes que són a les regions celestials*¹⁴. El nostre Pare es fa ressò d'aquest ensenyament de manera lapidària: *acudeix al teu Àngel Custodi, a l'hora de la prova, i t'empararà contra el dimoni i et portarà santes inspiracions*¹⁵.

⁷ Sant Josepmaria, notes d'una reunió familiar, octubre de 1972.

⁸ Sant Josepmaria, És Crist que passa, n. 89.

⁹ Sant Josepmaria, notes d'una reunió familiar, 6-I-1972.

¹⁰ Benet XVI, Homilia, 29-IX-2007.

¹¹ Mt 18, 10.

¹² Catecisme de l'Església Catòlica, n. 336.

¹³ Sant Basili, Contra Eunomio 3, 1 (PG 29, 656B).

¹⁴ Ef. 6, 12.

¹⁵ Sant Josepmaria, Camí, n. 567.

Un escriptor cristià del segle II ofereix alguns senyals per a reconèixer les insinuacions dels àngels bons i com distingir-les de les dels àngels dolents. «L'àngel de la justícia – escriu— és delicat, i pudorós, i mans, i tranquil. Així doncs, quan pugi al teu cor aquest àngel, al punt s'ha de posar a parlar amb tu sobre la justícia, la castedat, la santedat, sobre la mortificació i sobre tota obra justa i sobre tota virtut gloriosa. Quan totes aquestes coses pugin al teu cor, entén que l'àngel de la justícia és amb tu. Heus aquí, doncs, les obres de l'àngel de la justícia. Creu, per tant, aquest i les seves obres»¹⁶.

La lluita entre el bé i el mal –trista herència del pecat d'origen— és una constant en l'existència humana sobre la terra. És lògic, per això –com diu una antiga oració—, que acudim als àngels de la guarda: *Sancti Angeli Custodes nostri, defendite nos in praelio ut non pereamus in tremendo iudicio*; Sants Àngels Custodis: defenseu-nos en la lluita, perquè no morim en el gran judici.

Des de molt jove, el nostre fundador va conrear una devoció profunda als àngels, i especialment al seu propi àngel de la guarda. Després, a partir del moment de la fundació de l'Opus Dei, la seva biografia vessa de detalls que palesen una pietat forta i confiada a aquests adoradors de Déu, bons companys en el camí del Cel. També en els escrits n'hi ha abundants referències al ministeri dels àngels en favor dels homes, perquè –com assenyala l'Escriptura— potser *els àngels només són esperits que exerceixen un ministeri, enviats per a fer un servei als qui han d'heretar la salvació?*¹⁷. Tan gran era la seva fe en la intervenció dels àngels, que va ensenyar a considerar-los com aliats importants en la tasca apostòlica. ***Guanya't l'Àngel Custodi d'aquell que vulguis portar al teu apostolat. És sempre un gran "còmplice"***¹⁸, va escriure a Camí. I en un altre lloc, en considerar que moltes vegades l'ambient on hom ha de moure's per motius professionals, socials, etc., es troba molt lluny de Déu, assegurava: ***Que en aquell ambient hi ha moltes ocasions d'esgarriar-se? -Bé. Però, ¿és que no hi ha també Àngels de la Guarda?***¹⁹.

El repicar de les campanes de l'església de la Mare de Déu dels Àngels, que no es va apagar mai a l'oïda del nostre Pare, ha de ressonar en les nostres, com un record que tota la nostra existència ha de ser un adorar Déu amb la Mare de Déu, amb els àngels i amb tota l'Església triomfant.

El nostre Pare també conreava un tracte d'amistat amb l'arcàngel que –segons alguns Pares de l'Església— assisteix cada sacerdot en les tasques pròpies del ministeri. ***És molt probable*** –deia en certa ocasió— ***l'opinió que els sacerdots tenen un àngel especialment encarregat d'atendre'ls. Però fa molts, moltíssims anys, vaig llegir que cada sacerdot té un Arcàngel ministerial, i em vaig commoure. M'he fet una mena d'al·leluia com a jaculatòria, i la repeteixo al meu, al matí i a la nit. De vegades he pensat que no puc tenir aquesta fe perquè sí, perquè ho hagi escrit un Pare de l'Església el nom del qual ni tan sols recordo. Llavors considero la bondat del meu Pare Déu i estic segur que, resant al meu Arcàngel ministerial, encara que no el tingúes, el Senyor m'ho concediria, perquè la meva pregària i la meva devoció tinguin fonament***²⁰.

Aturem-nos sovint en aquests i altres ensenyaments sobre els sants àngels i esforcem-nos per posar-los en pràctica, cadascun a la seva manera. Acudim al seu auxili amb intimitat i confiança. Dificultats internes que semblin insuperables, obstacles exteriors que s'assemblin a autèntics murs, se superaran amb l'assistència d'aquests amics tan poderosos que a la seva custòdia ens ha confiat el Senyor. Però es necessita, com ensenyava el nostre fundador bevent en les fonts de la tradició espiritual de l'Església, que es consolidi una

¹⁶ Hermes, El Pastor, Manament VI, n. 2.

¹⁷ He 1, 14.

¹⁸ Sant Josepmaria, Camí, n. 563.

¹⁹ *Ibíd.*, N. 566.

²⁰ Sant Josepmaria, notes d'una meditació, 26-XI-1967.

autèntica amistat amb el nostre àngel custodi i amb els de les altres persones a qui ens dirigim apostòlicament. *Perquè l'Àngel Custodi és un Príncep del Cel que el Senyor ens ha posat al nostre costat perquè ens vigili i ajudi, perquè ens animi a les nostres angoixes, perquè ens somrigui a les nostres penes, perquè ens empenyi si anem a caure, i ens sostingui*²¹.

Consola moltíssim aquesta altra reflexió, que sant Josepmaria va deixar escrita a Solc: *l'Àngel Custodi ens acompanya sempre com a testimoni de més excepció. Ell serà qui, en el teu judici particular, recordarà les delicadeses que hagis tingut amb Nostre Senyor, al llarg de la teva vida. Més encara: quan et sentis perdut per les terribles acusacions de l'enemic, el teu Àngel presentarà aquelles intuïcions íntimes –potser oblidades per tu mateix—, aquelles mostres d'amor que hagis dedicat a Déu Pare, Déu Fill, a Déu Esperit Sant.*

*Per això, no oblidis mai el teu Custodi, i aquest Príncep del Cel no t'abandonarà, ni ara ni en el moment decisiu*²².

En la nostra lluita espiritual i en l'apostolat, comptem sempre amb l'interès i la protecció de la Reina dels Àngels. En aquest mes se celebra una festa seva sota l'advocació del Roser. Aquesta devoció mariana és una *arma poderos*²³ en totes les batalles per la glòria de Déu i la salvació de les ànimes. Tant de bo creixi, amb especial afecte, el rés piadós d'aquesta pregària durant les properes setmanes, amb la convicció que la nostra Mare del cel, al llarg de l'any marià que recorrem, es lluirà i ens obtindrà del seu Fill gràcies abundantíssimes.

Per concloure, us recordo que el proper dia 6 és l'aniversari de la canonització del nostre Pare. Demanem al Senyor, per la seva intercessió, que el goig sobrenatural que ens va amarar en aquella data, i l'impuls cap a la santedat que hi rebérem, es mantinguin vius i puixants en les seves filles i en els seus fills de l'Opus Dei, i en totes les persones que s'acosten a l'Obra. Us confesso que quotidianament m'adreço a sant Josepmaria perquè es faci molt present en cada un de nosaltres aquella exclamació —«el sant de la vida ordinària»— amb que el va designar el Servent de Déu Joan Pau II²⁴. Cal aplicar-la també així: sant Josepmaria és el sant que ens assisteix en totes les circumstàncies de cada jornada. Aprofitem més aquesta "ocupació" del nostre Pare, que ens estima molt, molt, però que ens vol sants.

Realment, cada mes hi ha moltes festes de l'Església i efemèrides de la història de l'Obra: repasseu-les, perquè el nostre serviam! quotidià sigui molt generós.

Amb tot afecte, us beneeix

el vostre Pare

+ Xavier

Roma, 1 d'octubre de 2010

²¹ Sant Josepmaria, notes d'una reunió familiar, 16-VI-1974.

²² Sant Josepmaria, Solc, n. 693.

²³ Sant Josepmaria, Sant Rosari, pròleg.

²⁴ Cf. Joan Pau II, Litteras Decretals per a la canonització del nostre Pare, 6-X-2002.